

РЕШЕНИЕ

№ 23035

гр. София, 09.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в публично заседание на 11.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **12052** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е във връзка с подадена жалба от Ц. К. К. от [населено място] срещу мълчалив отказ на Българския енергиен холдинг (БЕХ) ЕАД да се произнесе по заявление вх. № 01-1988/13.10.2025 г. за достъп до обществена информация.

В жалбата се твърди, че мълчаливият отказ е незаконосъобразен, тъй като поисканата информация е от изключително висок обществен интерес, тъй като се касае за сключеното на 03 януари 2023 г. междудържавно споразумение между „Булгаргаз“ ЕАД и турската държавна компания „Боташ“. Посочва се, че мълчаливият отказ нарушава принципите на публичност и прозрачност, закрепени в чл. 41 от Конституцията на Република България.

Ответникът по жалбата – Български енергиен холдинг ЕАД, в писмен отговор чрез юрк. А., оспорва жалбата като недопустима, като твърди, че не е налице мълчалив отказ. Посочва, че исканата информация е надлежно предоставена на жалбоподателката с решение № 1/06.01.2026 г. на изпълнителния директор на БЕХ, както и с писмо рег. № 01-0264/1 от 16.02.2026 г. поради което счита, че за К. липсва правен интерес от оспорване на мълчалив отказ. Наред с това се посочва, че с горесцитираното заявление не е било отправено конкретно искане, адресирано до БЕХ ЕАД, по което дружеството да е било длъжно да издаде административен акт по реда на ЗДОИ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, приема от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано въз основа на подадено от Ц. К. К. заявление до

изпълнителния директор на „Българския енергиен холдинг“ ЕАД с вх. рег. № 01-1988 от 13.10.2025 г. с искане на основание чл. 24, ал. 1 от ЗДОИ да ѝ бъде предоставена информация, свързана с договора, сключен между „Булгаргаз“ ЕАД и турската държавна компания „Боташ“ на 03 януари 2023 г., а именно:

- Пълно копие от договора, вкл. всички приложения, анекси и допълнителни споразумения;
 - Общият размер на всички плащания, извършени по този договор от датата на подписването му до настоящия момент, посочени в дати, суми и валута;
 - Копия от платежни документи, банкови извлечения или потвърждения, удостоверяващи извършените преводи към Боташ;
 - Информация за източниците на финансиране на тези плащания – собствени средства на „Б.“, заеми от БЕХ, държавно финансиране или други източници;
 - Копия от актове, решения или протоколи на Министерство на енергетиката, с които са одобрявани, съгласувани или контролирани плащанията и ангажиментите по договора с Боташ.
- В рамките на законоустановения 14-дневен срок по чл. 28 от ЗДОИ органът не се произнесъл по горепосоченото заявление.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт. Срокът за произнасяне по заявлението е изтекъл на 27.10.2025 г., а жалбата срещу мълчаливият отказ е подадена на 04.11.2025 г. – в едномесечния срок по чл. 149, ал. 2 АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със ЗДОИ. Легално определение на понятието обществена информация е дадено в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и това е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Обществената информация представлява сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, арг. чл. 9 от ЗДОИ. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, арг. чл. 10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации, арг. чл. 11 от ЗДОИ. За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължение да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична.

Съдът намира, че поисканата информация в заявлението на жалбоподателя следва да се квалифицира като служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на дружеството „БЕХ“ ЕАД. В случая жалбоподателят е пожелал да получи информация относно източниците на финансиране и вида на плащанията към турската компания „Боташ“ – собствени средства на „Б.“, заеми от БЕХ, държавно финансиране или други източници.

Налице е индивидуален административен акт годен за обжалване - мълчалив отказ по поисканата информация със заявление с вх. № 01-1988/13.10.2025 г., постановен от компетентния орган

(задължен субект по чл. 3 от ЗДОИ). При преценка, че заявлението за достъп до обществена информация не отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ, органът е следвало да се произнесе, като остави заявлението без разглеждане съгласно чл. 25, ал. 2 от закона (този акт също подлежи на оспорване пред съда съгласно общото правило на чл. 56, ал. 4 от АПК). В случая такъв акт не е постановен и административното производство не е прекратено. В случая не е имало основания за оставяне на заявлението без движение /нито по АПК, нито по ЗДОИ/, тъй като същото е редовно по см. на чл. 25 от ЗДОИ, изпълнени са изискванията на закона и няма неяснота каква точно информация се изисква.

При липсата на волеизявление за оставяне на заявлението без разглеждане, сезираният орган дължи произнасяне по същество, а непроизнасянето в срок формира мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който подлежи на съдебно оспорване по реда на АПК. Съдът намира, че непроизнасянето на органа по така поисканата информация от заявителя, представлява незаконосъобразен мълчалив отказ.

При депозирано заявление, което отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ, органът е длъжен да се произнесе с мотивирано решение, както когато удовлетворява искането (чл. 28, ал. 2 във вр. с чл. 34 от ЗДОИ), така и когато отказва да предостави информация (чл. 38 от ЗДОИ). В случая липсва произнасяне на „БЕХ“ ЕАД, което бездействие на органа представлява мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който е в противоречие с разпоредбите на чл. 28, ал. 2 и чл. 38 от ЗДОИ. Не се споделят възраженията на ответника, че исканата информация е предоставена на жалбоподателката с решение № 1/06.01.2026 г. Видно от съдържанието на това решение е, че същото е постановено във връзка с друго заявление на Ц. К. по ЗДОИ, а именно по заявление вх. № 01-2497/23.12.2025 г., като двете заявления не са идентични. Също така не се споделя и твърдението, че в процесното заявление не било отправено конкретно искане, адресирано до БЕХ ЕАД, по което дружеството да е длъжно да издаде административен акт. Видно е, че в титулната си част заявлението има четири адресата, като обстоятелството, че същото е адресирано „с копие до:“ изпълнителния директор на БЕХ ЕАД, не означава, че последният не трябва да се произнесе по така подаденото заявление. Още повече, че информацията, която се търси, касае и се намира у различни институции, едната от които е БЕХ ЕАД.

Характерът на исканата информация и редът, по който следва да се предостави, са обстоятелства, които следва да бъдат съобразени от административния орган при преценка на основателността на искането, като в случай, че органът установи, че информацията не е обществена или редът по ЗДОИ е неприложим, следва да изложи мотиви в тази насока.

По ЗДОИ не е предвидена възможност за мълчалив отказ по направено искане за предоставяне достъп до обществена информация, доколкото нормата на чл. 38 от ЗДОИ предвижда като форма на отказ писмено решение с конкретно посочени реквизити.

При този изход на спора и на основание чл. 143 ал. 1 от АПК на жалбоподателя се дължат разноски, но такива не са поискани в срока за това, поради което съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на „Българския енергиен холдинг“ ЕАД да се произнесе по заявление вх. № 01-1988/13.10.2025 г. за достъп до обществена информация.

ВРЪЩА преписката на изпълнителния директор на „Българския енергиен холдинг“ ЕАД за

произнасяне по същество по заявление № 01-1988/13.10.2025 г. за достъп до обществена информация, подадено от Ц. К. К., като ОПРЕДЕЛЯ 14-дневен срок за произнасяне с изричен акт, считано от получаването на преписката.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: